

Til § 100.

Af Justitsministeren:

570) I Slutningen af 1ste Stykke tilføjes: „uden at det senere har opnaaet Æresoprejsning“.

Af Udvalget:

571, 572) I Slutningen af 3die Stykke tilføjes følgende: „Ligeledes kan paa Bladet navngiven Redaktør og Redaktionssekretær ved et offentligt Blad nægte Vidnesbyrd angaaende, hvem der er Hjemmelsmand til en i det paagældende Blad optagen ikke med Forfatterens Navn forsynet Artikel eller Meddelelse, med mindre Sagen angaar en Forbrydelse, der kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel, eller den angaar Brud paa Tavshedspligt i Embedsforhold, begaaede af Embeds- eller Bestillingsmænd i Stat eller Kommune.“

Til § 106.

Af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget:

573) I sidste Linie ændres „8 Dage“ til „en Uge“.

Til § 107.

Af Justitsministeren:

574) I 1ste Stykke, Linie 5, sættes Punktum efter „Forklaring for Retten“, og Resten af Stykket udgaar.

Af Borgbjerg, Fogtmann, J. Jensen, Knop, H. Madsen og Slengerik:

574 b.) I 1ste Stykkes sidste Linie ændres Ordene „med Ed — Maade“ til „med den i § 110 nævnte Forsikring paa Ære og Samvittighed“.

Til § 109.

Af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget:

575) De første Ord i sidste Stykke: „Om nedskrevne Optegnelser maa benyttes“ ændres til „Om Vidnet maa benytte nedskrevne Oplysninger“.

Udvalgenes Betænkninger m. m.

Til § 110.

Af Mindretallet under Nr. 574 b.:

575 b.) Paragraffens 1ste Stykke affattes saaledes:

„Vidneforklaringer blive som Regel at bekræfte med en Forsikring paa Ære og Samvittighed.“

Til §§ 110—112.

Af Justitsministeren:

576) Disse Paragraffer flyttes hen mellem § 107 og § 108, hvorhos § 110 affattes saaledes:

„Vidner, som afgive Forklaring under Domsforhandling, skulle som Regel edfæstes, eller hvis Vidnet ikke hører til et Trossamfund, for hvilket der haves en lovbestemt Edsformular, eller erklærer, at det ifølge sin religiøse Tro ikke tør aflægge Ed, eller at det overhovedet ikke har nogen religiøs Tro — afgive en Forsikring „paa Ære og Samvittighed“, som der træder i Eds Sted.

Eden aflægges eller Forsikringen afgives forinden Afhørelsen om Sagen begynder, medmindre Retten af Hensyn til Reglen i § 112 Nr. 2 eller samme Paragrafs næstsidste Stykke finder Grund til at udsætte Afgørelsen af, hvorvidt Edfæstelse skal finde Sted.

Ed, der aflægges, eller Forsikring, der afgives, før Afhørelsen om Sagen begynder, gaar ud paa, at Vidnet lover, at det vil udsige den rene Sandhed og i sine Svar paa Spørgsmaalene intet fordølge, som kan tjene til Sagens Oplysning.

En Ed, der skal aflægges, eller Forsikring, der skal afgives efter Afhørelsen, kan udsættes, indtil alle Vidner, hvis Forklaringer angaa et og samme Forhold, ere afhørte, og Dommeren bør i alt Fald, forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, give det Lejlighed til at berigtige sin Forklaring og kan foreholde det, hvad der af andre Vidner er forklaret eller paa anden Maade er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse gaar ud paa, at det forsikrer, at det har talt den rene Sandhed og intet fortiet, der kan tjene til Sagens Oplysning“.

Derhos bliver § 111 at affatte saaledes:

„Vidneforklaring, som afgives uden for Domsforhandling, bliver ikkun at beedige,